

Chá bán bá, tái muán áng chuán bá tinh thán đá hiáu hai tá khác ám nháng đáng nghiáa: “Láy vá” vá “đi tù”



Gái áng!

Tái váa nhán đác thiáp mái cáa áng cách đáy 2 phát. Thá lá tái sáp tái vái lát, cán áng sáp tái cá cuác đái...Giá náy tái cá khuyán nhá chác cáng kháng nhám nhá gái, bái khi áng trao nhán cá i cho vá áng cáng cá nghiáa lá vá áng đá xá nhán cá i váo... mái áng (Đáy, cháng ta luán thua tá khi tráng tái thái cái bát đáu hiáp đáu).

Chá bán bá, tái muán áng chuán bá tinh thán đá hiáu hai tá khác ám nháng đáng nghiáa: “Láy vá” vá “đi tù”.

Má vá tái (thá náy dánh riáng cho áng nán tái gái nhá váy, náu má y biát thái tá án treo chuyán váo trái, tá 6 tháng chuyán sang chung thán, tá chung thán đán tá hánh... mong áng giá mám, giá miáng cho), má vá áng vá các má vá trán đái tuy kháng cáng cha, cáng má nháng đáu giáng nháu bái dáng máu chiám háu lác náo cáng cháy rán rát.

Má y đá đáng tình yáu vá sá chiám háu. Cái thán xác náy, má chiám háu đá đánh, nháng cái khoáng thái gian bá tái vánh ra váo giáa giá án tráa cáng bá má kiám soát chát chá. Giá tráa nghángái tái chát, Yahoo Messenger phái váng kháe, thái thoáng má xá-pam mát cái. Kháng tháy thái má gái đán thái, gái bán, đá đáng, kháng đác thái má gái cho đáng nghiáp. áng cá tin kháng, 8 nám náy, cháa bao giá tái thoát khái tám mát má. Má gái thá lá yáu, lá quan tám, lo láng...

Má i lán tháng báo đá cáng tác lá tái phái láy tinh thán, má miáng nhángái cá lái vá y ráng mát má dái nhá cái bám. Má buán vá kháng cá cháng tráng 2,3 ngáy, cán tái nhá má cá tráng báng vá kháng “bá” yáu tháng, lo láng át nhát tráng 48 giá.

Mồ thuê ô-sin đỡ trông con, còn mẹ rảnh rang đỡ ... trông tôi.

Năm thì mẹ tôi họ mẹ tôi cấp cho cái “quota” để đi bù khú với đám bạn... 10 năm không gặp. Mà đám bạn đó, ai, ở đâu, làm gì, đi đâu thì tôi bị nhiều... mẹ đưa tôi vào trong bếp nhà phi thuyền mà đôi khi tôi nghĩ người tôi trốn không thấy ai có. Và suốt cái buổi nhậu hi vọng hơi y mẹ cả rêu rết gì. Nghe bạn ào thì mẹ hỏi: “Tôi sao bạn thấy, có phải nhậu xong rồi đi karaoke bàn tay vàng?”, im lặng thì mẹ dán tai vào, rít lên: “Tôi sao yên tĩnh, có phải rảnh mẹ mò vào nhà nghỉ?”. Nếu đêm đó tôi mà vui muộn thì quí là thím kìa. Biết mình có lỗi, tôi rón rén bước vào nhà, vén màn thút kinh khi thấy mẹ tóc tai dềnh dềnh, mẹ thâm quầng, người nhìn trừng trừng lên trên nhà (sau này tôi mới biết mẹ quí là cao tay, mẹ vịn người, ngáy ngon lành, nhếch nhếch khi nghe tiếng kẻ cắp, mẹ người phớt đời, xoa cho tóc tai dềnh dềnh người, quí tí phởn mẹ t màu chì vào quanh mắt, rồi người chẹp chẹp nhếch nhếch kiêu kiêu). Cho dù, có mẹ rồi vì bia rượu, tôi vịn cả giọng trẻ đời vì đó là phép thưa thưa mẹ. Vội vã sáng sau, chẹp kếp hỏi sức, đã nghe thấy tiếng mẹ cha chẹp, xoong nồi xào nấu, mẹ quát chóc, chẹp mè, đánh con chí chóc...

Và tôi, cả tôi tằm thân xác bèo nhèo - 8 năm trước còn lầy chằm, hào hoa nhứt lớp (ông biết mà) - dẹt xe ra khỏi cửa, đưa tôi ngồi sau, đưa bé người trước (mà vịn thò tay cù nhau), khẩn bật máy, nón trùm đầu, sặc, cấp sách... lồi thối như dân tằm nếm.

Than ôi, làm người đã khổ, làm chảnh còn khổ hơn gấp bội!

Đôi khi (nhất là khi tôi nộp cho mẹ một cốc tiếu), mẹ cũng nể chút dành cho tôi “thư”, nhưng cũng chỉ là “thư hớt”, nhất quyết không cho “thư dài”.

Về nhà, nếu tôi đi đâu thì mẹ tra: “Số em nào gọi hay sao mà tui?”, nhưng mẹ có đi đâu thì tôi đi đâu là tôi giữ mình thon thoát. Không nghe cũng chớt mà nghe thì con người mẹ tui vẫn mình, lầy sặc. Tôi phải nói thớt to, càng ông càng tui, càng thô bạo (mày, tao, ông, tôi) càng tui, đi đâu thì hoành tráng, vung chân, vung tay dù có khi đưa dây bên kia chẹp hỏi mẹ câu: tài liệu đâu? Nếu tôi nói nhếch thì mẹ sặc cho là có vấn đề, mẹ sặc khò, sặc tra cả đêm cho ra vấn đề ... vì sao nói nhếch.

Thực ra mẹ (và các mẹ) lo ngại thớt, thân thể phi phạm như các mẹ thì tôi (và chúng ta) là vớ quýt chẹp có là vớ dẹt mẹ đâm cũng thớt.

Ông có biết, khi về nhà bạn mẹ tui cả lũ chúng ta phải thớt nào các mẹ mẹ hài lòng không?

Câu hỏi không bao giờ có đáp án, biết:

Nếu ông câu gọt: Mẹ cho là ông có bực ruồng rẫy vầy con.

Ông vui vầy: Mẹ cho là ông có bực nên phởn phởn, hãnh chí.

Ông chu đáo: Mẹ cho là ông có bực nên thớt y cấn rồi tui, hỏi hỏi.

“Lạ y v” hay “đi tù” cũng thôi c thôi!

Tác Giả: L ch lăm

Thứ Sáu, 28 Tháng 5 Năm 2010 22:50

Nói chung, trong m t các m v t cho mình là S -l c Hm, ki u gì ông cũng “ph i” có b .

M x u cũng b o t i ch ng, già cũng b o t i ch ng (th i gian m dành đ qu n thúc đầu có ch u vào sa-lông làm đ p bao gi). Tu n r i, xem chung k t hoa h u, tôi toàn nhìn... ngón chân cái, thi tho ng m i dám li c tr m m y em. Tri t lý c m-ph luôn đóng đinh trong đ u m , mà m đầu có bi t c m có th ăn c m ngu i ho c chiên, ch ph có ai ăn ngu i hay chiên bao gi . C m dù không ngon nh ng ngày nào ng i ta cũng có th ăn, còn ph thì ai có th x i tri n miên.

Nói chung, y v là đi tù, đó là chân lý (dù r ng ông v n m t lòng yêu qu n giáo). Ông c chu n b tnh th n đi, cái gia đình lý t ng mà ông m c r i s thành cái c i xây 1 ch c năng, xây h t m i c m trai tr thành món sinh t bèo nhèo.

Hôm nay, tôi có h n 1h t do, dĩ nhiên tôi ph i nói đ i m , ph i huy đ ng b n đ ng nghi p, ph i y l c em l tân đ l m có ki m tra. Nh ng tôi m t 25 phút vi t th cho ông, còn 35 phút n a tôi ph i đi lai rai c c bia v i b n bè tr c khi... chui v l ng.

Gi này năm sau, n u ông quá b c xúc, c đ n tôi, tôi ch cho ông cách kh i nghĩa mà không b dìm vào b máu.

Tôi đi đây. Không, tôi b t đ u kh i nghĩa đây. Cũng ph i ch n quán bia g n g n, vì còn cái đ ng h công t mét n a ch ...

Chào ông,

Mr. L ch Lăm